

21 luonnonsuojelujärjestöä vaatii yhteispohjoismaista suurpetokantojen hoitoa

21 luonnonsuojelujärjestöä Suomesta, Ruotsista ja Norjasta vetoaa tänään yhdessä maidensa hallitukseen, jotta uhanalaisten suurpetojen kantojen hoito suunniteltaisiin jatkossa yhteispohjoismaisesti. Järjestöillä on kaikkiaan yli 650 000 jäsentä ja tukijaa. Yhteinen kannanhoito on järjestöjen mielestä aloitettava sudesta, jonka suojelutilanne on suurpedoista huonoin niin Suomessa, Ruotsissa kuin Norjassakin.

Suomesta vetoomuksen ovat allekirjoittaneet BirdLife Suomi, Luonto-Liitto, Natur och Miljö, Suomen luonnonsuojeluliitto ja WWF Suomi.

Järjestöjen mielestä pohjoismaiden suurpetokantaa kokonaisuutena koskeva suunnittelu on tärkeä askel kohti vastuullisempaa ja kestävämpää kannanhoitoa. Suurpedoilla on tyypillisesti hyvin laajat reviirit, jotka usein ulottuvat myös valtioiden rajojen yli. Osakantojen välinen yhteys ja yksilöiden vaihto eri alueiden välillä on oleellisen tärkeää elinvoimaisten suurpetokantojen säilyttämiseksi. Esimerkiksi Ruotsin ja Norjan yhteinen, keskisessä Skandinaviassa elävä susikanta, kärsii suuresti sisäsiirtoisuudesta, koska uusia yksilöitä saapuu alueelle Suomesta vain harvoin. Suurpetojen kannanhoitoa on tähän mennessä suunniteltu vain kansallisesti, ja pyrkimykset pohjoismaiseen yhteistyöhön ovat olleet vähäisiä ja tehottomia.

Ruotsissa susiasiaa käsitellyt laajapohjainen komitea (Vargkommittéen) päätyi suosittelemaan Suomelle, Ruotsille ja Norjalle yhteistä susikannan hoitoa. Myös EU suosittelee suurpedoille kantakohtaista, valtioiden rajat ylittävää hoitoa. Vetoomuksen allekirjoittaneiden järjestöjen mielestä seuraava johdonmukainen askel olisi Ruotsin ja Suomen yhteinen raportointi susikannan tilasta EU:lle seuraavan luontodirektiivin mukaisen raportoinnin yhteydessä.

Yhteispohjoismaisten suurpetojen kannanhoitosuunnitelmien tulisi sisältää seuraavat pääperiaatteet:

- Kullekin lajille asetetaan tieteellisesti perustellut ja osakantojen väliset yhteydet huomioon ottavat kansalliset vähimmäiskannat.
- Tavoitteena on EU:n luontodirektiivin mukaisesti, että lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä.
- Geneettiseltä kannalta riittävä yksilöiden vaihto osakantojen välillä turvataan.
- Kannanseurannan menetelmät yhdenmukaistetaan.
- Alkuperäiskansojen oikeudet ja kulttuuriset tarpeet sekä taloudelliset tarpeet otetaan huomioon suurpetovahinkojen korvaamisessa.

Suomessa vetoamus on lähetetty tänään maa- ja metsätalousministeri **Jari Koskiselle** ja tiedoksi pääministeri **Jyrki Kataiselle** ja ympäristöministeri **Ville Niinistöille**.

Vetoomuksen allekirjoittaneet järjestöt: WWF Norja, Norsk Zoologisk Forening, Forening Våre Rovdyr, SABIMA, NOAH – for dyrs rettigheter, Naturvernforbundet, Dyrebestkyttelese Norge, Bygdefolk for rovdyr, BirdLife Suomi, Norsk Ornitologisk Forening, Aksjonen Rovviltets Rost, WWF Suomi, Luonto-Liitto, Natur og Ungdom, Suomen luonnonsuojeluliitto, Naturskyddsföreningen, Djurskyddet Sverige, WWF Ruotsi, Sveriges Ornitologiska Förening – BirdLife Ruotsi sekä Natur och Miljö

Lisätiedot:

Petteri Tolvanen, ohjelmapäällikkö, WWF Suomi, puh. 0400 168939
Risto Sulkava, puheenjohtaja, Suomen luonnonsuojeluliitto, puh. 050 560 2113
Leo Stranius, toiminnanjohtaja, Luonto-Liitto, puh. 040 754 7371
Berndt Nordman, toiminnanjohtaja, Natur och Miljö, puh. 045 2700313
Jan Södersved, tiedottaja, BirdLife Suomi, puh. 040 555 5393